

Patriarhul României: Omul plin de sine nu mai face loc în sufletul său nici harului lui Dumnezeu, nici iubirii față de semeni

Patriarhul României a reflectat la textul evanghelic al primei duminici din perioada Triodului, numită și a Vameșului și a Fariseului.

Smerenie și fapte bune

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a explicat că, în esență, această duminică îndeamnă la unirea faptei bune cu smerenia.

„Duminica Vameșului și Fariseului are în centru rugăciunea smerită. Prin această duminică, Evanghelia vrea să ne spună că Dumnezeu primește numai rugăciunea smerită. Cântările acestei duminici spun foarte clar că Dumnezeu nu primește gândurile trufașe și nu îndepărtează suspinurile pocăinței”.

„Cele două personaje pomenite astăzi sunt fariseul care se roagă cu trufie și vameșul care se roagă la templul din Ierusalim cu smerenie. Prima concluzie pe care ne-o oferă citirea Evangheliei este aceasta că Dumnezeu preferă rugăciunea vameșului păcătos, dar smerit și nu rugăciunea fariseului moral, dar mândru”.

„Însă, cântările Utreniei, mai ales a 5-a cântare, face o sinteză și anume, spune că noi trebuie să luăm ceea ce e bun de la fiecare, și de la fariseu și de la vameș, și să respingem ceea ce este rău și la fariseu și la vameș”.

„Putem spune că evanghelia de astăzi ne îndeamnă să săvârșim fapte bune, dar să rămânem în starea de smerenie”.

”Evanghelia ne arată drama omului virtuos

Potrivit Preafericirii Sale, „omul trufaș, plin de sine, nu mai face loc în sufletul său nici harului lui Dumnezeu, nici iubirii față de semenii”.

Modul în care se roagă fariseul și vameșul arată două stări sufletești deosebite, a precizat Patriarhul în cuvântul rostit duminică în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” al Reședinței Patriarhale.

Atitudinea sufletului se vede și din comportamentul trupului, a afirmat Patriarhul Daniel.

„Fariseul trufaș se ruga stând drept în fața lui Dumnezeu, pe când vameșul smerit avea privirea spre pământ și cu suspinuri de pocăință cerea doar atât: Dumnezeule, fii milostiv mie păcătosului”.

„Rugăciunea egoistă a fariseului, care are în centrul ei numai sinele celui care se roagă, este foarte neplăcută lui Dumnezeu, deoarece nu conține iubire smerită, ci trufașă. Pentru că omul devine autosuficient, harul lui Dumnezeu și atenția arătată celor din jur nu mai au loc în el”.

„În cuvinte foarte simple, Evanghelia ne arată drama omului virtuos, dar mândru, egoist și arogant, care se iubește pe sine și îi disprețuiește pe alții. În cazul vameșului, îi vedem doar smerenia, el fiind interesat numai de propriile sale păcate”.

„Biserica a rânduit ca această primă duminică din perioada Triodului să aibă în centrul ei rugăciunea smerită, care recunoaște că faptele bune ale omului se datorează ajutorului lui Dumnezeu cel Bun și Milostiv”.

„Rugăciunea smerită este și cea mai realistă: omul recunoaște că a făcut numai o parte din binele de care era capabil. Omul smerit nu e mulțumit de ceea ce a făcut, ci cere ajutorul lui Dumnezeu pentru a săvârși tot binele care este necesar”.

„Omul smerit nu își atribuie merite sieși, ci Îi mulțumește lui Dumnezeu cel Bun și milostiv Care îl ajută”, a evidențiat Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Perioada Triodului

Patriarhul Daniel a vorbit și despre importanța perioadei Triodului și, implicit, a duminicilor pregătitoare Postului Mare.

„Cele trei săptămâni pregătitoare cu patru duminici, din perioada Triodului, sunt rânduite de biserică pentru a fi o introducere în Postul Sfințelor Paști. Cele patru duminici sunt: a Vameșului și a Fariseului, a Întoarcerii Fiului risipitor, Duminica Înfricoșătoarei Judecăți și Duminica Izgonirii lui Adam din Rai”.

„Perioada Triodului este o perioadă de rugăciune mai intensă, de ascultare sau citire a Sfintei Scripturi mai mult decât de obicei. Este o perioadă de spovedanie și împărtășire euharistică mai deasă, dar și de milostenie arătată mai des celor nevoiași. Perioada Triodului ne arată că este necesară o intensificare a vieții duhovnicești”.

„Cele patru duminici pregătitoare din perioada Triodului ne arată care sunt virtuțile principale ce trebuie cultivate în timpul perioadei Triodului și mai ales în timpul postului de șase săptămâni, încununat cu săptămâna Sfințelor Pătimiri ale Domnului”.

„Cele patru lucrări mari cultivate în timpul Postului Mare sunt rugăciunea smerită, pocăința sinceră, milostenia generoasă și postirea sau înfrânarea, pentru că aceste lucrări de înnoire și de curățire a sufletului sunt bazate pe Sfânta Scriptură și pe experiența sfinților și a Bisericii”, a menționat Preafericirea Sa.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro